

رویکرد به معماری بومی در جهت توسعه معماری پایدار

عطیه عرب بالا جلینی

دانشجوی کارشناسی ارشد معماری
دانشگاه آزاد اسلامی واحد گنبد کاووس
a.arab1986@chmail.ir

ایمان تازیکه‌لمسکی

دکتری معماری عضو هیات علمی
دانشگاه آزاد اسلامی واحد گنبد کاووس
imantazikeh@yahoo.com

چکیده

معماری پایدار یکی از مباحثی است که اخیراً در کشور ما مطرح شده و مورد توجه قرار گرفته است. معماری بومی ایران چه در بخش مسکونی و چه در بخش غیرمسکونی و همینطور تلفیق این دو در سطح وسیع‌تری به نام شهر، دارای ویژگی‌های منحصر به فردی است که ضمن توجه به مسائل زیباشناختی و حفظ محیط زیست، پاسخگوی نیازهای اقلیمی هر منطقه نیز بوده است. فنون و قواعد به کار رفته در این معماری، بسیاری از مفاهیم نوین در عرصه معماری پایدار را در خود به وضوح دارد که می‌توان با پرداختن به آنها گامی در جهت توسعه پایدار معماری و شهرسازی برداشت. در این مقاله ابتدا به بررسی معماری پایدار و سپس معماری بومی، پرداخته شده و در نهایت ارزش‌های تکرارپذیر معماری بومی در زمینه دستیابی به معماری پایدار مورد بررسی قرار گرفته است. رویکرد پژوهش حاضر رویکردی تحلیلی و توصیفی است که از منابع موجود در مطالعات کتابخانه‌ای و اسنادی و مطالعات صورت گرفته در سنوات گذشته نگارندگان، در عرصه معماری بومی و پایدار بهره برده است.

واژه‌های کلیدی: معماری پایدار، توسعه پایدار، معماری بومی، ارزش‌های تکرارپذیر معماری بومی.

